

[Tove Lindbo Larsen]

Jeg har naturligvis ikke overset, at der i første omgang knytter sig en del udgifter til det, hvilket godt kan være en hindring i nogle amter og kommuner med den økonomiske politik, regeringen har ført over for amter og kommuner.

Derfor havde jeg håbet, at indenrigsministeren ville have åbnet op for flere forsøg og en evalueringsplan med økonomiske kompensationer, så arbejdet ikke kommer til at gå i stå i disse år.

Der foregår en del pædagogisk og praktisk arbejde i en organisation som Sindslidendes Vel. Jeg ved, at de arbejder på at decentralisere dette arbejde både organisatorisk og praktisk, det sidste igennem oprettelse af f.eks. bofællesskaber og botræning, som jeg mener har meget stor betydning for patienterne. Jeg håber, at kommunerne landet over er opmærksomme på, at der ligger en samarbejdsopgave imellem kommunerne og f.eks. denne organisation.

Når jeg ikke har nævnt problemerne omkring fejlanbragte patienter, skyldes det, at jeg ved, at man har taget spørgsmålet op i socialudvalget, og tiden her er knap til at omtale så stort et område.

Konklusionen på Socialdemokratiets holdninger er, at vi ønsker en udbygning af distriktspsykiatrien, gerne med en form for rammelov, ikke så detaljeret, som tilfældet er her, men med større frihed for amter og kommuner. Men der skal også gives økonomisk mulighed herfor.

Jeg håber, at vi kan komme et stykke ad vejen under udvalgsarbejdet, som vi gerne vil gå positivt ind i.

Merete Aarup (KF):

Da vort partis ordfører, fru Karen Højte Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig finder det rigtigt og vigtigt, at vor indsats på det psykiatriske område, herunder distriktspsykiatrien, løbende debatteres.

Der er til stadighed behov for, at vi gør en samlet indsats for mennesker med psykiske lidelser, og at vi løbende forbedrer alle de behandlings- og omsorgstilbud, vi stiller til rådighed. Beslutningsforslaget indeholder meget radikale forslag til ændring af det eksisterende system, som ved første øjekast be-

stemt virker urealistiske, og som ikke bygger på de erfaringer og den viden, man har.

Den historiske baggrund for den psykiatriske behandling og omsorg, som udføres i dag, er udlægningen af statshospitalerne til amtskommunerne i 1976, der bl.a. gav mulighed for integrering af psykiatrien i det samlede sygehusvæsen. Det var herunder en forudsætning, at distriktspsykiatrien skulle være et centralt element i planlægning af det psykiatriske sygehusvæsen.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi i vurderingen af, hvad der er opnået med hensyn til distriktspsykiatriens indsats, holder os for øje, at en sådan omlægning og nytænkning, som har været i gang siden 1976-77, tager tid, lang tid, men også nødvendig tid.

I den periode, der nu er gået, er der skabt en meget bred bevidsthed om distriktspsykiatrien i amtskommunerne, og mange amtskommuner er nået meget langt i deres planlægning og gennemførelse af den psykiatriske behandling.

Det er mit indtryk, at forslagsstillerne helt overser dette og derfor vurderer forholdene omkring distriktspsykiatrfunktionen og -udbygningen så negativt som i det stillede beslutningsforslag.

Vi må inden for de rammer, som allerede kendes, og som der nu arbejdes positivt inden for, arbejde videre med vore mål for anstændige og gode tilbud om behandling og omsorg for psykiatriske patienter. Vi må bygge på de erfaringer og den viden, vi allerede har, og vi må sætte de personer, som tilbuddene skal være til gavn for, i centrum.

En meget væsentlig ting i vort fortsatte arbejde er: vi må aldrig tro, at omstrukturering, nye styregrupper, baggrundsgrupper og administrativ omlægning alene kan løse problemerne. Jeg synes, at forslaget bærer præg af mange nye benævnelser og nye organer og alt for lidt af initiativer til forbedring af selve den psykiatriske behandlings indhold. Værst af alt: desværre må jeg nære frygt for, at ikke alle patientgrupper kan tilgodeses i dette beslutningsforslag.

Det skal være min konklusion, at det fremsatte forslag indebærer store administrative og økonomiske omlægninger og byrder, alt sammen uden at der overhovedet er udsigt til, at positive ændringer kan nås ad den foreslåede vej.